משניות מבוארות

מסֶכֶת בְּרִיתוּת פרק ו

״ט סיון

אינו מביא. **ד) חַיָּבִי חַטָּאוֹת וַאֲשָׁמוֹת וּנְדָאִין שֶׁעָבַר עֲלֵיהֶן יוֹם הַכִּפּוּרִים יְחַיְּבִין לְהָבִיא לְאַחַר יוֹם הַכִּפּוּרִים.** דְּאָמַר קְרָא (ויקרא טז, ל): "מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ", חִטְא שֶׁאֵינוֹ מְכִיר בּוֹ אֶלָּא הַמְּקוֹם דַּיָּנוּ לוֹ שֶׁאֶחָטֵא, אֵלּוּ הֵן **חַטָּאוֹת** הַבָּאִים בְּאִיכּוּא דְּיָדֵע בֵּיהּ אִינוּ מְכַפֵּר. **חַיָּבֵי**

ד חַיָּבֵי חַטָּאוֹת וַאֲשָׁמוֹת וּנְדָאִין שֶׁעָבַר עֲלֵיהֶן יוֹם הַכִּפּוּרִים יְחַיְּבִין לְהָבִיא לְאַחַר יוֹם הַכִּפּוּרִים. חַיָּבֵי אֲשָׁמוֹת תְּלוּיִין, פְּטוּרִים, מִי שֶׁבָּא עַל יָדוֹ סָפֵק עֲבֵרָה בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים אֶפִילּוּ יוֹם הַשְּׁכָּה פְּטוּר, שֶׁכָּל הַיּוֹם מְכַפֵּר. **ה) הָאִשָּׁה שֶׁיֵּשׁ עָלֶיהָ חַטַּאת הָעוּף סָפֵק,** כְּגוֹן שֶׁיָּלְדָה וְאֵין יָדוּעַ אִם מִין חַיּוֹב אוֹ מִין פְּטוּר, **שֶׁעָבַר עָלֶיהָ יוֹם הַכִּפּוּרִים** (אַחַר מלאת), **חַיֶּבֶת לְהָבִיא קָרְבָּן לְאַחַר יוֹם הַכִּפּוּרִים.** מִפְּנֵי שֶׁמַּכְשֶׁרְתָּהּ, הַקְרָבַּן מְמִירָה לְאָכֹל בְּזָבְחִים, דְּאִם יָלְדָה מִין חִיּוּב אֶסוּרָה בְּזָבְחִים עַד שֶׁתְּקָרֵב הַקָּרְבָּן, דְּאִין הַכִּפּוּרִים מַתִּירָה בְּקָדָשִׁים. **חַטַּאת הָעוּף הָבָא עַל הַסָּפֵק, אִם מִשֶּׁנִּמְלְכָה נוֹדַע לָהּ שֶׁלֹּא יָלְדָה** מִין הַחִיּוּב **הֲרֵי זוֹ תִּקָּבֵר,** וּמִן הַדִּין הָיְתָה מְתֻרֶּתֶת בְּנָבֵלָה דְּלֹא אִסְּרָה תּוֹרָה אֶלָּא שֶׁחִיּוּבָה הֵינוּ חַיָּין שֶׁנִּשְׁחֲטוּ בְּעַזָּרָה וְלֹא מְלִיקָה, אֶלָּא חֲכָמִים אֲסָרוּהָ גְּזֵרָה שֶׁמָּא יֹאמְרוּ הַנִּקְרָבִין מַחֲטַאת הָעוּף הָעוֹף וְחַטַּאת הָעוּף הָבָא עַל הַסָּפֵק אֵינָהּ נֶאֱכֶלֶת שֶׁמָּא חַיָּין בְּחִבּוּרֵי מְלִיקָה עוֹשֶׂה אוֹכֶלֶת נְבֵלָה, וְהַבָּאָה אֶסוּרָה שֶׁמָּא קֹדֶשׁ הוּא וְקֹדֶשׁ שֶׁאֵינוֹ נֶאֱכָל אָסוּר בְּהַנָּאָה. אִשָּׁה צְרִיכָה עוֹד שִׁתּוּי מְלָעִים, דְּכִתִיב בְּנֵי אִשָּׁה מְגִילּוֹת (ויקרא ט, טז): "בְּעַרְכָּךְ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לָאֲשָׁם", וְתַרְגּוּם שְׁקָלִים סְלָעִים, וַאֲשָׁם גְּזֵלוֹת וְאִשָּׁה תְּלוּי לְמִדֵּים בְּגִזְרָה שָׁוָה מְאֻשָּׁם מְגִילּוֹת, נֶאֱמַר בְּמְגִילּוֹת (שם) "בְּעַרְכָּךְ" וְנֶאֱמַר בְּאֲשָׁם תְּלוּי (שם יח) "בְּעַרְכָּךְ" וְכֵן בְּאֲשָׁם גְּזֵלוֹת נֶאֱמַר (שם כה) "בְּעַרְכָּךְ" וְאֲשָׁם שִׁפְחָה חְרוּפָה הוֹאִיל וְהוּא אֵינוֹ אַף הוּא בִּשְׁתֵּי סְלָעִים, אֲבָל אִשָּׁה מְצֹרָע וַאֲשָׁם נָזִיר דְּבַרְרִיזְרוּהוּ כְּתִיב: "כֶּבֶשׂ לָאָשָׁם" אֵינוֹ בְּאֵין בְּכֶסֶף שְׁקָלִים. **ו) הַמְפָרִישׁ שְׁתֵּי סְלָעִים לְאֲשָׁם וְלָקַח בָּהֶן שְׁנֵי אֵילִים לְאֲשָׁם, אִם הָיָה אֹשֶׁר מֵהֶם יָפֶה שְׁתֵּי סְלָעִים** בְּשָׁעָה שֶׁבָּא לְהַקְרִיבוֹ אַף עַל פִּי שֶׁבְּשָׁעָה שֶׁהִפְרִישוֹ לֹא הָיָה שָׁוֶה, בְּתַר זְמַן בְּקִנּוּמָא אוֹזְלִין, וְלֵכֵן **יִקְרֵב לַאֲשָׁמוֹ, וְהַשֵּׁנִי יִרְעֶה עַד שֶׁיִּסְתָּאֵב** שֶׁיִּפְסֹל בּוֹ מוּם לְגִבְרָה, **וְיִפֹּל דָּמָיו לִנְדָבָה.** וְאִם לָקַח בָּהֶם שְׁנֵי אֵילִים לְחִלּוּן שֶׁמְּעַל בְּדָמִים וְיָצְאוּ לְחִלּוּן, אִם אֶחָד יָפֶה שְׁתֵּי סְלָעִים וְאֶחָד יָפֶה שְׁתֵּי שְׁלָשִׁים זוּז הֵינוּ כְּדֵי שְׁנֵי סְלָעִים שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה זוּז וְחִמְשׁוֹ, שֶׁהַסֶּלַע הוּא אַרְבָּעָה זוּזִים וְהַשֵּׁנִי שְׁתֵּי סְלָעִים יִקְרַב לַאֲשָׁמוֹ וְהַשֵּׁנִי שְׁתֵּי סְלָעִים עֶשְׂרִים זוּז יִקְרַב **לְמִעֹלָתוֹ,** הֵינוּ יִתְנֵהוּ לְגִזְבָּר עֲבוּר גִּזְלוֹתוֹ מִן הַמְקֻדָּשׁ וְיָבִיא אִשָּׁם בְּשִׁתֵּי סְלָעִים מִבֵּיתוֹ לְקָרְבָּן מְעִילָה שְׁמֵעַל בְּשִׁתֵּי סְלָעִים, וְאִם לָקַח בְּשִׁתֵּי סְלָעִים שְׁנֵי אֵילִים, **אֶחָד לְאָשָׁם וְאֶחָד לְחִלּוּן, אִם הָיָה שֶׁל אִשָּׁם יָפֶה שְׁתֵּי סְלָעִים, יִקְרַב לַאֲשָׁמוֹ,** שֶׁהֲרֵי לְשֵׁמוֹ נִלְקַח מִמְעוֹת שֶׁנִּתְפְּרְשׁוּ שֶׁבְּטֵלוּ, **וְהַשֵּׁנִי** שֶׁהוּא אֵילִים לְמִעֹלָתוֹ עַל שֶׁהוֹצִיא סֶלַע לְחִלּוּן, וְהֵינוּ כְּשֶׁגָּם הַשֵּׁנִי שָׁוֶה שְׁנֵי סְלָעִים, דְּאִין אִשָּׁם מְעִילָה פְּחוֹת מִשְּׁתֵּי סְלָעִים כֶּסֶף, **וְיִבֵּא עַמּוּד סֶלַע**

״ט סיון

ז) הַמְפָרִישׁ חַטָּאתוֹ וְנִמְצֵאת לוֹ אֵם יְבִיאָנָּה בְּנוֹ אַחֲרֶיהָ, אִם שֶׁגַּם הַבֵּן בְּשִׁגּוּגָה חַטָּאת לֹא יָבִיא חַטָּאת שֶׁהִפְרִישׁ אֲבִיו כְּדֵי לְכַפֵּר עָלָיו, **וְלֹא יְבִיאֶנָּה** לְחַטָּאת הַהִפְרֵשׁ **מַחְטֶאת עַל חֵטְא** אַחֵר, **אֲפִילּוּ הַפְרֵשׁ עַל חֵלֶב שֶׁאֵכֹל אֲמֵשׁ לֹא יְבִיאֶנּוּ עַל חֵלֶב שֶׁאֵכֹל הַיּוֹם,** שֶׁנִּצְטַוּוּ (ויקרא ד, כח): "קָרְבָּנוֹ וגו' עַל חַטָּאתוֹ" **שֶׁיְּהֵא קָרְבָּנוֹ לְשֵׁם חֵטְא,** וְלֹא שֶׁהִפְרִישׁוּ לְשֵׁם חֵטְא אַחֵר, וְעַיֵּן תּוֹסֹפוֹת יוֹם-טוֹב אִם הַלְּמוּד הוּא אֵפֶל בְּנֵי דְּמַרְנִיתִין. **ח) מִבֵּאיוֹן מְהַקְדֵּשׁ כְּשֵׁבָה שְׁעִירָה,** אִם הַפְרֵשׁ מְעוֹת לְקַח כְּשֵׁבָה לְחַטָּאתוֹ, וְיָכוֹל לְקַח בְּקֶסֶף שֶׁהִפְרִישׁ שְׁעִירָה, וְכֵן מִבֵּיאוֹן שֶׁהִפְרִישׁ כְּשֵׁבָה, וְכֵן מְהַקְדֵּשׁ כְּשֵׁבָה שְׁעִירָה, יָכוֹל לְהָבִיא תּוֹרִין **וּבְנֵי יוֹנָה וַאֲפִילּוּ עֲשִׂירִית הָאֵפָה, כֵּיצַד, הִפְרִישׁ** מְעוֹת **לְכִשְׁבָּה** אוֹ **לִשְׁעִירָה, הֲנֵנִי** אַחַר שֶׁהִפְרִישׁ **יָבִיא עוֹף** הֵינוּ שְׁתֵּי תּוֹרִים אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעוֹלָה וְהַשֵּׁאָר חֻלִּין, דְּכְתִיב בְּקָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד בְּגִי כְּשֵׁבָה וּשְׁעִירָה (שם ה, ז): "מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא", וְלִפְיָנוּ שֶׁיָּכוֹל לְהָבִיא קָרְבָּן מִמְּקֹרֶת חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הִפְרִישׁ, וְאִם הֲנֵנִי עוֹד יוֹתֵר **יָבִיא עֲשִׂירִית הָאֵפָה** סוֹלֶת לְחַטָּאת, דָּגֵשׁ בְּגִי עוֹף כְּתִיב (שם ז): "מִחַטָּאתוֹ". **הִפְרִישׁ** מְעוֹת **לְעֲשִׂירִית הָאֵפָה הַעֲשִׂיר יָבִיא עוֹף,** דְּגִבֵּי עֲשִׂירִית הָאֵפָה כְּתִיב (שם יט): "עַל חַטָּאתוֹ" דְּמִשְׁמַע שֶׁאִם הֶעֱשִׁיר יוֹסִיף עַל הַדָּמִים, **הֶעֱשִׁיר עוֹד יָבִיא כְּשֵׁבָה וּשְׁעִירָה,** וְכָל זֶה כְּשֶׁעָדַיִן לֹא הִפְרִישׁ הַבְּהֵמָה אֲבָל אִם הִפְרִישׁ קָרְבָּן אֵינוֹ יָכוֹל לְהָבִיא אַחֵר אִם הוּא רָאוּי לְהַקְרִבָה. וְאִם **הִפְרִישׁ כְּשֵׁבָה אוֹ שְׁעִירָה וְנִסְתְּאֲבוּ,** שֶׁנִּעֲשָׂה בְּמוּם אִם **רָצָה יָבִיא בְּדָמָיו עוֹף,** אֲבָל **הִפְרִישׁ עוֹף וְנִסְתָּאֵב לֹא יָבִיא בְּדָמָיו עֲשִׂירִית הָאֵפָה שֶׁאֵין לְעוֹף פִּדְיוֹן:**

ט רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, בְּכָסֶף קוֹדְמִין לְעִזְּפֵי בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְבֻחָרִין מִזֶּהָב, תַּלְמוּד לוֹמַר לְחַטָּאת, וְאִם כֶּסֶף יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת. שֶׁשְּׁנֵיהֶן שְׁקוּלִין. תּוֹרִין קוֹדְמִין לִבְנֵי יוֹנָה בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְבֻחָרִים מֵהֶן, תַּלְמוּד לוֹמַר וּבְנֵי יוֹנָה אוֹ תּוֹר לְחַטָּאת, מַלְמֵד שֶׁשְּׁנֵיהֶן שְׁקוּלִין. הָאֵב קוֹדֵם לְאֵם בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל שֶׁכְּבוֹד הָאֵב עוֹדֵף עַל כְּבוֹד הָאֵם, תַּלְמוּד לוֹמַר וְאִבְיוֹ וְאִמּוֹ חֲכָמִים הָאֵב קוֹדֵם לְאֵם בְּכָל מָקוֹם, שֶׁשְּׁנֵיהֶן שְׁקוּלִים. אֲבָל אָמְרוּ חֲכָמִים, הָאֵב קוֹדֵם לְאֵם בְּכָל מָקוֹם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְאִמּוֹ וְאִבְיוֹ בְּכִבּוּד אָבִיו. וְכֵן בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, אִם זָקֵנָה הַבֵּן בְּלִפְנֵי הָרַב, קוֹדֵם אֶת הָאֵב בְּכָל מָקוֹם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְאִבְיוֹ חַיָּבִין בְּכִבּוּד רַבּוֹ:

״ט סיון

ז) הַמְפָרִישׁ חַטָּאתוֹ וְנִמְצֵאת לוֹ אֵם יְבִיאֶנָּה בְּנוֹ אַחֲרֶיהָ. אִם שֶׁגַּם הַבֵּן בְּשִׁגּוּגָה חַטָּאת לֹא יָבִיא חַטָּאת שֶׁהִפְרִישׁ אֲבִיו כְּדֵי לְכַפֵּר עָלָיו, **וְלֹא יְבִיאֶנָּה** לְחַטָּאת הַהִפְרֵשׁ **מַחְטֶאת עַל חֵטְא** אַחֵר, **אֲפִילּוּ הַפְרֵשׁ עַל חֵלֶב שֶׁאֵכֹל אֲמֵשׁ לֹא יְבִיאֶנּוּ עַל חֵלֶב שֶׁאֵכֹל הַיּוֹם,** שֶׁנִּצְטַוּוּ (ויקרא ד, כח): "קָרְבָּנוֹ וגו' עַל חַטָּאתוֹ" **שֶׁיְּהֵא קָרְבָּנוֹ לְשֵׁם חֵטְא,** וְלֹא שֶׁהִפְרִישׁוּ לְשֵׁם חֵטְא אַחֵר, וְעַיֵּן תּוֹסֹפוֹת יוֹם-טוֹב אִם הַלְּמוּד הוּא אֵפֶל בְּנֵי דְּמַרְנִיתִין. **ח) מִבֵּיאוֹן מְהַקְדֵּשׁ כְּשֵׁבָה שְׁעִירָה,** אִם הַפְרֵשׁ מְעוֹת לְקַח כְּשֵׁבָה לְחַטָּאתוֹ, וְיָכוֹל לְקַח בְּקֶסֶף שֶׁהִפְרִישׁ שְׁעִירָה, וְכֵן מִבֵּיאוֹן שֶׁהִפְרִישׁ כְּשֵׁבָה, וְכֵן מְהַקְדֵּשׁ כְּשֵׁבָה שְׁעִירָה, יָכוֹל לְהָבִיא תּוֹרִין **וּבְנֵי יוֹנָה וַאֲפִילּוּ עֲשִׂירִית הָאֵפָה, כֵּיצַד, הִפְרִישׁ** מְעוֹת **לְכִשְׁבָּה** אוֹ **לִשְׁעִירָה, הֲנֵנִי** אַחַר שֶׁהִפְרִישׁ **יָבִיא** שְׁתֵּי תּוֹרִים אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעוֹלָה וְהַשֵּׁאָר חֻלִּין, דְּכְתִיב בְּקָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד בְּגִי כְּשֵׁבָה וּשְׁעִירָה (שם ה, ז): "מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא", וְלִפְיָנוּ שֶׁיָּכוֹל לְהָבִיא קָרְבָּן מִמְּקֹרֶת חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הִפְרִישׁ, וְאִם הֲנֵנִי עוֹד יוֹתֵר **יָבִיא עֲשִׂירִית הָאֵפָה** סוֹלֶת לְחַטָּאת, דָּגֵשׁ בְּגִי עוֹף כְּתִיב (שם ז): "מִחַטָּאתוֹ". **הִפְרִישׁ** מְעוֹת **לְעֲשִׂירִית הָאֵפָה הַעֲשִׂיר יָבִיא עוֹף,** דְּגִבֵּי עֲשִׂירִית הָאֵפָה כְּתִיב (שם יט): "עַל חַטָּאתוֹ" דְּמִשְׁמַע שֶׁאִם הֶעֱשִׁיר יוֹסִיף עַל הַדָּמִים, **הֶעֱשִׁיר עוֹד יָבִיא כְּשֵׁבָה וּשְׁעִירָה,** וְכָל זֶה כְּשֶׁעֲדַיִן לֹא הִפְרִישׁ הַבְּהֵמָה אֲבָל אִם הִפְרִישׁ קָרְבָּן אֵינוֹ יָכוֹל לְהָבִיא אַחֵר אִם הוּא רָאוּי לְהַקְרִבָה. וְאִם **הִפְרִישׁ כְּשֵׁבָה אוֹ שְׁעִירָה וְנִסְתְּאֲבוּ,** שֶׁנִּעֲשָׂה בְּמוּם אִם **רָצָה יָבִיא בְּדָמָיו עוֹף,** אֲבָל **הִפְרִישׁ עוֹף וְנִסְתָּאֵב לֹא יָבִיא בְּדָמָיו עֲשִׂירִית הָאֵפָה שֶׁאֵין לְעוֹף פִּדְיוֹן,** וּבִסְפוֹלִי דְּמַתְקִנְתָּא כְּתִיב (ויקרא כז, יא): "וְהֶעֱמִיד אֶת הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן", דְּהֵיכָא יָכוֹל בְּהֵמָה וְהֶעֱמִיד אוֹתָהּ וְלָמָה כְּתַב בְּהֵמָה, לוֹמַר לְךָ בְּהֵמָה נִפְדֵּית וְאֵין עוֹף נִפְדֶּה וְלֹא עֲצִים וְלֹא לְבוֹנָה.

ט) רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר בְּכָסֶף קוֹדְמִין לְעִזְּפֵי בְּכָל מָקוֹם מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְבֻחָרִין מִזָּהָב. יָכוֹל מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְבֻחָרִין מֵהֶן, תַּלְמוּד לוֹמַר וּבְנֵי יוֹנָה אוֹ תּוֹר לְחַטָּאת, מְלַמֵּד שֶׁשְּׁנֵיהֶן שְׁקוּלִין. יָכוֹל מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְבֻחָרִים מֵהֶן, תַּלְמוּד לוֹמַר וּבְנֵי יוֹנָה אוֹ תּוֹר לְחַטָּאת, מְלַמֵּד שֶׁשְּׁנֵיהֶן שְׁקוּלִין. הָאֵב קוֹדֵם לְאֵם בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל שֶׁכְּבוֹד הָאֵב עוֹדֵף עַל כְּבוֹד הָאֵם, תַּלְמוּד לוֹמַר וְאִבְיוֹ וְאִמּוֹ חֲכָמִים הָאֵב קוֹדֵם לְאֵם בְּכָל מָקוֹם, שֶׁשְּׁנֵיהֶן שְׁקוּלִים. אֲבָל אָמְרוּ חֲכָמִים, הָאֵב קוֹדֵם לְאֵם בְּכָל מָקוֹם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְאִמּוֹ וְאִבְיוֹ בְּכִבּוּד אָבִיו. וְכֵן בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, אִם זָקֵנָה הַבֵּן בְּלִפְנֵי הָרַב, קוֹדֵם אֶת הָאֵב בְּכָל מָקוֹם, לְהָשִׁיב אֶת הָאֲבֵדָה וּלְפַדּוֹת מִצַּת הַשֵּׁבִי וּלְהַחֲיוֹת וּלְפַרֵּץ עָמוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְאִבְיוֹ חַיָּבִין בְּכִבּוּד רַבּוֹ.

משניות מבוארות

מסֶכֶת מְעִילָה פרק א

פְּרֶק א פִּתְיחָה מִבְּעַל "תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל" כָּל הַנִּבְנֶה בְּשוּבוֹ בְּשוּם פְּרוּטָה מִקְדָּשִׁי ה', בֵּין מִקְדָּשֵׁי מִזְבֵּחַ אוֹ קָדְשֵׁי בֵּדֶק הַבַּיִת, אִם הוּא דָּבָר שֶׁנִּפְגַּם כְּשֶׁנִּבְנָה בְּזָהָב, מְשֻׁלָּם לְהַקְדֵּשׁ הַפְּגָם וְהַהִנְבָּאָה הַמוּסִיף חֹמֶשׁ מִלְּבַד, וּמְבִיא אֵשֶׁם מְעִילוֹת. וְאִם בְּמְזִיד מְשֻׁלָּם פְּגָמוֹ וְהַנְּבוּאָתוֹ וּפְטוּר מִקָּרְבָּן וּמִחֹמֶשׁ. וְכָךְ הוּא גַּם כֵּן הַדִּין בְּשִׁוּבוֹ דָּבָר שֶׁאֵינוֹ נִפְגָּם בְּהִנְבְּאוּתוֹ, כְּגוֹן שֶׁשִּׁתָּה בְּכוֹס הַקֹּדֶשׁ אוֹ קִשֵּׁט אֶת עַצְמוֹ בְּטִבְעַת הַקֹּדֶשׁ, רַק דַּבְּרֵי הַאי גַּוְנָא בְּשִׁנְּנָהּ בְּשוּם פְּרוּטָה מֵעֵל וְאֵינוֹ צָרִיךְ שִׁיפּוּם. מִיהוּ בְּקָדְשֵׁי מוּזָפוּ יֵשׁ בּוֹ מְדִרְגוֹת: א) בְּחָמֵת עוֹלָה, אוֹ עוֹלַת עוֹף, וּפְרֵים הַנִּשְׂרָפִין וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִין, וּפָרָה אֲדֻמָּה, וּבִשְׂרָן שֶׁל כָּל אֵלּוּ הַקְּרֵבָנוֹת, וּכְמוֹ כֵן מְעִילָה שֶׁל קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שֶׁהִקְדִּישוּ עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה בָּהֶן מְצוּתָן, וּכְמוֹ כֵן הַקּוֹמֵץ וְהַלְּבוֹנָה וּמִנְחַת הַכֹּהֲנִים, וְהַבְּיכּוּרִים שֶׁכָּלוּ כְּלִיל, וְהַנְּסָכִים, מוּעָלִין בָּהֶן מִשֶּׁהִקְדִּישוּ עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה בָּהֶן מְצוּתָן. ב) בְּחָמַת חַטָּאת, וְאָשָׁם, וְשַׁלְמֵי צִבּוּר אַחַר שֶׁנִּזְרְקוּ דָּמָם, וְלֹא בִּשְׂרָן שֶׁל אֵלּוּ הַקְּרֵבָנוֹת, שֶׁהִקְדִּישוּם עַד אַחַר זְרִיקָה, דֶּרֶךְ עַד אֵי מִקְרוּ קָדְשֵׁי ה', אֲבָל אַחַר כָּךְ הֶחְרוּ לְהַכֹּהֲנִים, וְלֵכֵן כְּשֶׁנִּזְבְּחָה אַז זֶה מְזֻמָּן, לֹא פֹעֵל. וּכְמוֹ כֵן בְּשִׁרְיֵי הַמִּנְחָה מוּעָלִין בְּדָבָר שֶׁל הֶפְקֵר, מֵהֵאי טַעְמָא, ג) בְּהַמַּת קָדָשִׁים קַלִּים אֵין בָּהּ מְעִילָה כְּלָל, רַק בְּאִמּוּרֵיהֶן אֲשֶׁר שְׁנִזְרַק דָּמָם וְלֹא מִקְּדָם. **א) קָדְשֵׁי קָדָשִׁים** חַטָּאת עוֹלָה וְאָשָׁם וְשַׁלְמֵי צִבּוּר, שֶׁדַּיָּנָן בְּצִבּוּן אַף עַל **פִּי שֶׁשְּׁחָטָן בְּדָרוֹם** מִכְּלֵל מוּעָלִין בָּהֶם, וְאַף עַל פִּי שֶׁנִּפְסְלוּ לֹא הָוֵי כְּקָדָשִׁים שֶׁמָּתוּ, כֵּיוָן שֶׁבְּדָרוֹם רְאוּי לְקָדָשִׁים קַלִּים, מֵהֵנִי שֶׁהִקְדִּישׁוּ בָּהֶם מַעַל. בֵּין אִם **שְׁחָטָן בְּדָרוֹם וְקִבֵּל דָּמָן בְּצָפוֹן,** וּבֵין **בְּצָפוֹן וְקִבֵּל דָּמָן בְּדָרוֹם** אוֹ שֶׁחָשַׁב לְעָקֵר הָעֲבוֹדָה, הֵיהֵנוּ קַבָּלַת הַדָּם הָיָה בְּדָרוֹם, עַדַיִן לֹא יָצְאוּ מִידֵי מְעִילָה וּאֲפִילּוּ שֶׁחָטָן בְּדָרוֹם וְקִבֵּל דָּמָן בְּדָרוֹם, גַּם כֵּן מוּעָלִין בָּהֶן. וְכֵן אִם **שְׁחָטָן בְּיוֹם וְזָרַק דָּמָן בְּלַיְלָה,** אַף עַל פִּי שֶׁעֲלָיוֹ לֹא הָוֵי זְמַן בְּלַיְלָה, מוּעָלִין בָּהֶן, וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁחָטָן בְּלַיְלָה **וְזָרַק דָּמָן בְּיוֹם,** הֵיאַךְ פּוּגַל, אוֹ שֶׁחָשַׁב לְאָכְלָן וְהוּא לְמִקְצָתוֹ, וְהַקְרָבָן שֶׁל מָקוֹם מוּעָלִין בָּהֶן. כֵּלָל אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהַקָּרְבָּנוֹת הָיוּ שְׁנֵי סְלָעִים שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה זוּז וְחִמְשׁוֹ, שֶׁהַסֶּלַע הוּא אַרְבָּעָה זוּזִים הֵינוּ כְּדֵי שְׁנֵי סְלָעִים שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה זוּז **הַשֵּׁנִי שְׁתֵּי סְלָעִים יִקְרַב לַאֲשָׁמוֹ הַשֵּׁנִי שְׁתֵּי סְלָעִים עֶשְׂרִים זוּז יִקְרַב לְמִעֹלָתוֹ,** הֵינוּ יִתְנֵהוּ לְגִזְבָּר עֲבוּר גִּזְלוֹתוֹ מִן הַמְקֻדָּשׁ וְיָבִיא אֶשֶׁם בְּשִׁתֵּי סְלָעִים מִבֵּיתוֹ לְקָרְבָּן מְעִילָה שְׁמֵעַל בְּשִׁתֵּי סְלָעִים שְׁנֵי אֵילִים, **אֶחָד לְאָשָׁם וְאֶחָד לְחִלּוּן, אִם הָיָה שֶׁל אָשָׁם יָפֶה שְׁתֵּי סְלָעִים, יִקְרַב לַאֲשָׁמוֹ,** שֶׁהֲרֵי לְשֵׁמוֹ נִלְקַח מִמְעוֹת שֶׁנִּתְפְּרְשׁוּ שֶׁבְּטֵלוּ, **וְהַשֵּׁנִי** שֶׁהוּא אֵילִים לְמִעֹלָתוֹ עַל שֶׁהוֹצִיא סֶלַע לְחִלּוּן, וְהֵיהוּ כְּשֶׁגָּם הַשֵּׁנִי שָׁוֶה שְׁנֵי סְלָעִים, דְּאִין אִשָּׁם מְעִילָה פְּחוֹת מִשְּׁתֵּי סְלָעִים כֶּסֶף, **וְיִבֵּא עַמּוּד סֶלַע**

מסֶכֶת מְעִילָה פרק א

א) בשר קדשי קדשים שיצא חוץ למחיצתו לפני זריקת דמים, ואחר כך נכנס, ואחר כך זרק את הדם, **רבי אליעזר אומר מועלים בו,** אף על פי שזרק את הדם, דסכיא ליה דזריקה מידי מעילה, כיון שיצא ראוי לאכילה. **וחכמים פוטרין פסול נותר** שם חשב עליהם משחשבה פסול בשעת זריקה, דאין הזריקה קובעת, והני מלא קבעה הדם ואינו נפגם כל עיקר, אינו חייב בו אכלן בטמאת הגוף. **רבי עקיבא אומר, אין מועלין בו** דקסבר זריקה מהני לאוכלה מידי מעילה. **אבל באמת חייבין עליו משום** פגול **וטמא,** ודוקא כגון שיצא מקצת בשר ומקצת נשאר בפנים, דמאי דמהני זריקה לנשאר בפנים מהני גם לנשאר בחוץ. **אמר רבי עקיבא** להבא ראיה לדברי דזריקה מהני ליוצא, **והרי המפרש חטאת ואבדה והפרש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות** שניהן בקהל, עד ידי כהנים, **וכי לא כשם שזמנה פוטר את בשרה** מן המעילה **כך הוא פוטר את בשר חברתה,** אף על פי שלא נזרק דמה, כיון שיכול לזרק הם של איזה מהן שיריצה, **הוי חברתה** מיני **וקל וחומר** אם **פטר דמה את בשר חברתה** מן המעילה אף על פי שקפסולה היא, דהכא היא מותר לחטאת, **דין הוא שיפטר** הזריקה **את בשרה** מן המעילה. **ג) אמורי קדשים שיצאו חוץ לפני זריקת דמים** דאין מועלין באמורי קדשים קלים אלא לאחר זריקת דמים, **רבי אליעזר אומר** כיון שיצאו לפני זריקת דמים, שוב אין מועלין בהם, והיינו כשזנרק הדם בעודן בחוץ, ואין חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא, כמו שמועלת הזריקה לבשר קדשי קדשים, כך מועלת לבשר קדשים קלים. **רבי עקיבא אומר אין מועלין בהן וחייבין עליהן משום פגול נותר וטמא,** כדלעיל משנה ב. **ד) מעשה דמים** זריקת הדם, **בקדשי קדשים,** יש בו **לחטמיר. כיצד, קדשי קדשים** לפני **זריקת דמים מועלין באמורין, אבל לאחר זריקת דמים מועלין** רק **באמורים** ואין **מועלין בבשר.** דיש שהבהמה בבשר, והיינו להקל, דעל ידי זריקת הדם באה לו קולא דאין מועלין בו. **על זה ועל זה,** בין על האמורין ובין על הבשר, **חייבין משום פגול** אם פגל באחד מארבעה עבודות **נותר וטמא** דזריקה קובעת בפגול וקבעה גם בנותר וטמא, **והיינו** **לחטמיר בקדשי קדשים ובקדשים קלים** אחר זריקה **כלם לחטמיר, כיצד קדשים קלים** לפני **זריקת דמים, מועלין** בבשר **ובאמורין, אבל לאחר זריקת דמים** אין **מועלין בבשר.** דיש שהבהמה בבשר, **ואין מועלין** באמורין דעל ידי זריקת הדם באה לו קולא, **חייבין משום פגול נותר וטמא,** בעבודות **נותר וטמא** דזריקה קובעת בפגול וקבעה גם בנותר וטמא, **והיינו** **לחטמיר בקדשי קדשים ובקדשים קלים** אחר זריקה **כלם לחטמיר, כיצד קדשים קלים** לפני **זריקת דמים, מועלין** בבשר **ובאמורין, אבל לאחר זריקת דמים** אין **מועלין** בבשר. **על זה ועל זה,** בין באמורין בין בבשר, **חייבין משום פגול נותר וטמא. נמצא מעשה דמים** **בקדשי קדשים להקל ולהחמיר, ובקדשים קלים כלן להחמיר.**

ב) בשר קדשי קדשים שיצא חוץ למחיצתו לפני זריקת דמים, ואחר כך נכנס, **רבי אליעזר אומר מועלים בו,** אף על פי שזרק את הדם, דסכיא ליה דזריקה מידי מעילה, כיון שיצא ראוי לאכילה. **וחכמים פוטרין פסול נותר** שם חשב עליהם משחשבה פסול בשעת זריקה, דאין הזריקה קובעת, והני מלא קבעה הדם ואינו נפגם כל עיקר, אינו חייב בו אכלן בטמאת הגוף. **רבי עקיבא אומר, אין מועלין בו** דקסבר זריקה מהני לאוכלה מידי מעילה. **אבל באמת חייבין עליו משום** פגול **וטמא,** ודוקא כגון שיצא מקצת בשר ומקצת נשאר בפנים, דמאי דמהני זריקה לנשאר בפנים מהני גם לנשאר בחוץ. **אמר רבי עקיבא** להבא ראיה לדברי דזריקה מהני ליוצא, **והרי המפרש חטאת ואבדה והפרש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות** שניהן בקהל, עד ידי כהנים, **וכי לא כשם שזמנה פוטר את בשרה** מן המעילה **כך הוא פוטר את בשר חברתה,** אף על פי שלא נזרק דמה, כיון שיכול לזרק הם של איזה מהן שיריצה, **הוי חברתה** מיני **וקל וחומר** אם **פטר דמה את בשר חברתה** מן המעילה אף על פי שקפסולה היא, דהכא היא מותר לחטאת, **דין הוא שיפטר** הזריקה **את בשרה** מן המעילה. **ג) אמורי קדשים שיצאו חוץ לפני זריקת דמים** דאין מועלין באמורי קדשים קלים אלא לאחר זריקת דמים, **רבי אליעזר אומר** כיון שיצאו לפני זריקת דמים, שוב אין מועלין בהם, והיינו כשזנרק הדם בעודן בחוץ, ואין חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא, כמו שמועלת הזריקה לבשר קדשי קדשים, כך מועלת לבשר קדשים קלים. **רבי עקיבא אומר אין מועלין בהן וחייבין עליהן משום פגול נותר וטמא,** כדלעיל משנה ב. **ד) מעשה דמים** זריקת הדם, **בקדשי קדשים,** יש בו **לחטמיר. כיצד, קדשי קדשים** לפני **זריקת דמים מועלין באמורין, אבל לאחר זריקת דמים מועלין** רק **באמורים** ואין **מועלין בבשר.** דיש שהבהמה בבשר, **והיינו להקל,** דעל ידי זריקת הדם באה לו קולא דאין מועלין בו. **על זה ועל זה,** בין על האמורין ובין על הבשר, **חייבין משום פגול** אם פגל באחד מארבעה עבודות **נותר וטמא** דזריקה קובעת בפגול וקבעה גם בנותר וטמא, **והיינו** **לחטמיר בקדשי קדשים ובקדשים קלים** אחר זריקה **כלם לחטמיר, כיצד קדשים קל